

ПРОТОКОЛ

№ 130

гр. С., 09.04.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Гергана Огн. Симеонова

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
и прокурора Б. Н. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Гергана Огн. Симеонова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242200600156 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят-подсъдим Ж. М. Ж., нередовно призован не се явява, вместо него се явява адв. Д. Д. от АК – С.З., в качеството си на служебен защитник.

За Окръжна прокуратура - С., редовно призована, се представлява от прокурор Б. С..

АДВ. Д.: Моят подзащитен беше на лечение в ДПБ - Р.. Към настоящия момент е изписан и е в дома си. Ще представя писмени доказателства във връзка с проведеното му лечение. Клиентът ми се опасява, че няма да бъде уважено искането му за извършване на експертиза и ще бъде осъден.

ПРОКУРОРЪТ: Разбирам, че жалбоподателят подсъдим е нередовно призован, при това положение моля съда, ако защитникът не заяви, категорично, че не се противопоставя делото да бъде гледано в отсъствието на неговия клиент, моля да отложите делото за друга дата.

АДВ. Д.: Аз съм служебен защитник преупълномощен от по-рано. Искането ми като служебен защитник е да се гледа делото днес и да се разгледа искането за назначаването на СПЕ. Считам, че няма пречка да се гледа делото днес и да бъде назначена исканата експертиза, за която по думите на подзащитния ми, той би трябвало да съдейства. Аз упражнявам практиката в гр. К., а той е в с. К., което се намира на 5 км. от гр. К.. Заявявам, че моят подзащитен желае делото да се разгледа в негово отсъствие. Настоява да бъде уважено доказателственото искане.

С оглед направеното изявление от защитника на жалбоподателя съдът намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го ДОКЛАДВА.

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на адв. Д. Г. Д. от АК-С.З., в качеството си на защитник на подс. Ж. Ж. против Присъда № 189/20.12.2023 г. по НОХД № 874/2021 г. по описа на РС-С..

С атакуваната присъда подс. Пейчев е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 325, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл.54, ал. 1 от НК за това, че на 04.03.2017г. в гр.К. е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото – отправяне на закани и обиди именно: „Кви документи, я си еби майката“, „еби си майката, айде да видим как ще ми ги вземеш и тебе ще ритам глупак такъв“, „пуснете ме боклуци“, „Г. ще ти еба майката, пуснете ме!“ към служители на група „Пътен контрол“ при РУ на МВР К.-младши контрольори Г. Д. Г. и П. Н. Н., като деянието е съпроводено със съпротива срещу тях като органи на властта, изпълняващи задълженията си по опазване на общественя ред и деянието се отличава с изключителна дързост и цинизъм. На подс. Ж. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от девет месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим.

Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен и в това, че е причинил по хулигански подбуди лека телесна повреда на Янко Тонев Запрянов, изразяваща се в разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, а именно – контузия на главата, охлузване в основата на носа, охлузване на шията, поради което и на осн. чл. 131, ал.1, т.12, вр. чл. 130, ал.1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 2 б. „б“ от НК. За това деяние първоинстанционният съд му е наложил наказание „ПРОБАЦИЯ“ изразяваща се в следните пробационни мерки: 1. Задължителна регистрация по настоящ адрес гр. К., общ. К., ул. „Спартак“ № 14 за срок от ШЕСТ месеца, като се явява и подписва пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице ДВА пъти седмично. 2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от шест месеца.

Със същата присъда подсъдимият е признат за невиновен в това, че на 04.03.2017 г. в гр. К. на бул. „О.“ в посока север-юг е управлявал моторно превозно средство лек автомобил марка „Опел Вектра“ с рег. № *** в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство, наложена със ЗППАМ № 16-1228-000195/17.03.2016г. на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-С.З., като РС-С. го е оправдал по така повдигнатото обвинение по чл. 343в ал.3, вр. ал.1 от НК.

Било е определено едно общо наказание по влязла в сила присъда по НОХД № 680/2019 година на К. районен съд и определения по настоящото производство наказания, а именно най-тежкото от тях „Лишаване от свобода“ за срок от девет месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На осн. чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение определеното на подс. Ж. общо наказание по ЧНД № 1296/2019 година на К. районен съд „Лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, което да изтърпи отделно определеното общо наказание по настоящото производство при първоначален строг режим.

Осъден е да заплати и сторените разноси.

С въззивната жалба, подадена от адв. Г., е направено искане първоинстанционната присъда да бъде изменена в осъдителните ѝ части, като се намалят така наложените наказания, тъй като са твърде несправедливи и сурови. Иска се от въззивния съд да приложи чл. 66 от НК или минимално по размер наказание.

Отделно от това се иска присъдата в частта ѝ за извършеното деяние по чл. 325, ал. 2 от НК да бъде отменена и делото прекратено в тази му част, тъй като бил нарушен принципът „ne bis in idem“. Излага подробни доводи в тази насока. Ако не се зачете това обстоятелство, моли съдът да приеме, че е осъществен основният състав на чл. 325, ал. 1 от НК, тъй като деянието не било осъществено преди намесата на органите на властта, а напротив, предизвикани са от техните действия. Отделно от това е налице личен мотив в действията на подсъдимия, който изключвал приложението на чл. 325 от НК.

По отношение на присъдата по чл. 131, ал. 1, т. 12 НК, вр. чл. 130, ал. 1 от НК счита, че същата противоречи на закона, тъй като съдът е следвало да приложи ал. 2 на чл. 130 НК, а не ал. 1 на същия член. Иска се оправдаване на подсъдимия в тази част.

Съдът не е отчел смекчаващите вината обстоятелства, а именно прекалено дълго продължилият процес (7 години), както и обстоятелството, че подсъдимият е в критично материално и обществено положение, тъй като е безработен.

Направено е ново доказателствено искане за назначаване на комплексна съдебнопсихиатрична експертиза, която да даде отговор на следните въпроси:

1/ Страда ли подсъдимият от психическо разстройство?;

2/ Ако е налице психическо разстройство, това психическо състояние влияе ли на поведението му след случилото се ПТП преди 7 години? По какъв начин?

3/ След настъпилото ПТП подсъдимият отключва ли реактивни реакции, вкл. афект, с оглед моментното му психическо състояние при настъпване на ПТП-то.

4/ Към момента на извършване на ПТП-то, подсъдимият могъл ли е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си?

Постъпило е становище и от подсъдимия Ж.. В него се твърди, че „корумпираната прокуратура“ прикрива полицейското насилие върху него. Сочи, че не се е обърнал към „корумпираното ченге“ с думите – „Г. и тебе ще ритам“, тъй като в деня на инцидента го е видял за първи път в живота си. Сочи, че първоинстанционният съдия-докладчик – Н.М. е „корумпиран съдия фашист“, тъй като не му е дал думата през двете съдебни заседания. Счита, че несправедливо съдът и прокуратурата прикриват Запрянов и го изкарват невинен.

Съдът докладва, че е постъпило допълнение към въззивната жалба. В него адв. Д. изразява становище, че неправилно ОС-С.З. е отменил изцяло първоинстанционната присъда и е върнал делото за ново разглеждане поради съществени процесуални нарушения. ОС-С.З. е трябвало да остави в сила първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е бил оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 1 НК, тъй като липсва надлежен протест на прокуратурата относно това деяние.

АДВ. Д.: Поддържа въззивната жалба и допълнението към нея. Моля да приемете и допълнителните мои възражения към въззивната жалба. С оглед нарушението на процесуалната разпоредба на чл.325, ал.4 от НК, имам предвид, че той е осъден отново след като е влязла оправдателна присъда по чл.130, ал.1 от НК. При предходно разглеждане от друг съдебен състав на РС - К.. Видно е от протеста на прокуратурата обжалвана е само оправдателната присъда за другото обвинение свързано с щетите по моторното превозно средство. Моля също съда да приеме в днешно съдебно заседание писмени доказателства, като пояснявам, че подзащитният ми беше на лечение в ДПБ - Р. за около два месеца. Постъпването му е във връзка с инцидент с полицията и социалните служби при посещението му в жилището в с. К., възникнал е конфликт и е извикана „зелена линейка“, това е медицинска кола, която го е придружила до ДПБ - Р., където там е постъпил по спешност със съдействието на полицията. Представям епикриза заедно с диагноза Органично разстройство на личността, Код по МКБ-10: F07.0, заключение от психологично изследване на подзащитния ми, обвинителен акт по предходно дело на моя подзащитен по НОХД № 680/2019 г. на РС - К. завършило с присъда, от който обвинителен акт и заключението към него, става ясно, че подзащитният ми, в резултат на съдебнопсихиатрична експертиза, страда от личностово разстройство от смесен тип с черти на емоционално-волева неустойчивост, параноидни елементи и дисоциални прояви. Тази диагноза е по Код по МКБ – 10 – F 61.0, което несъответства на другия документ, който приложих от ДПБ - Р. не съответства по класификатора. Мисля, че се налага безпротиворечивия извод, че подзащитният ми страда от психично заболяване, което е класифицирано по различен начин и за целите на процеса е много наложително и като защитник считам, че следва да се извърши комплексна съдебнопсихиатрична експертиза, която след представяне на заключение, относно това дали диагнозата съответства на една измежду двете,

които представям като доказателства или е различна след като вещите лица разгледат и медицинската документация наред с изследване на подзащитния ми, за което съм го информирал, че ще трябва да укаже съдействие на съда. Като служебен защитник имам притеснение, относно това, че поради критичното психологическо състояние на моя подзащитен, комуникацията ми с него е много трудна, като аз не бих се наел да го докарам с личния ми транспорт до гр. С., защото се получават критични ситуации. В тази връзка моля при насрочването на срещите на моя клиент с вещите лица, моля да насрочите срещите в следобеден час за да може да пътува моя клиент.

ПРОКУРОРЪТ: За експертизата предоставям преценката на съда. Все пак в тези присъди става въпрос за деяния извършени преди седем години. Не отричам, от представените доказателства, че очевидно жалбоподателят се е лекувал миналия и по-миналия месец в ДПБ - Р., въпросът е, ако бъде назначена такава експертиза могат ли вещите лица да дадат категорично заключение какво е било състоянието на жалбоподателя Ж. през месец март 2017 г. когато са извършени процесните деяния. Още повече, че в днешното съдебно заседание защитникът на жалбоподателя представи доказателства за експертно заключение по друго дело, в което е записано, че към 2018 г. макар и да е имал някакви характерови особености, жалбоподателят Ж. е бил в състояние да разбира свойството и значението на деянието си и да участва в процесуално-следствени действия. Ако съдът прецени, че вещите лица могат да дадат заключение какво му е било състоянието преди седем години, не се противопоставям да бъде назначена такава експертиза.

По доказателствата, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** представените от адв. Д. писмени доказателства – епикриза на Ж. М. Ж., заключение по данни от психологично изследване на Ж. Ж. от 11.03.2024 г., Обвинителен акт от 13.06.2019 г. по пр. пр. № 1598/2018 г. на РП – К., комплексна психолого-психиатрична експертиза от 27.02.2019 г.

Съдът намира направеното доказателствено искане за назначаване на комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза за основателна, с оглед представените в днешно съдебно заседание от защитника комплексна психолого-психиатрична експертиза от 27.02.2019 г., заключение на психолог от ДПБ - Р. от 11.03.2024 г. и препис от обвинителен акт от 13.06.2019 г. на Районен прокурор при РП - К.. Вещите лица след запознаване с материалите по делото и в частност цитираните в настоящото определение 3 бр. писмени доказателства, както и след извършване на преглед на жалбоподателя да отговорят на следните въпроси:

1. Страда ли от психично заболяване жалбоподателят Ж. М. Ж.?
2. По време на извършване на деянието 04.03.2017 г. страдал ли е същият

от психично заболяване, могъл ли е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си?

3.Какво е психичното състояние на Ж. Ж. към настоящия момент, годен ли е да участва в наказателно производство, както и да носи наказателна отговорност?

Вещите лица следва да отговорят и на поставените от жалбоподателя въпроси, а именно:

4. След настъпилото ПТП жалбоподателят отключва ли реактивни реакции, включително и афект?

Експертизата да се извърши от вещото лице д-р А. А., психиатър от МБАЛ „Д-р И.С.“ и психолога М. Б..

Вещите лица следва да осъществят контакт със съдействието на защитника адв. Д. Д. от АК - С.З. ***.

Съдът намира, че делото не е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 20.05.2024 г. от 14,00 часа, за която дата прокурорът и защитник уведомени в съдебно заседание. Жалбоподателят Ж. се счита за редовно призован, чрез адв. Д..

ДА СЕ ПРИЗОВАТ вещите лица д-р А. А. и М. Б..

Протоколът се изготви в съдебно заседание.
Заседанието по делото се закри в 10:10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____